

השבי"צ פולן בשיגוף גולגולת פולנד באינטרנט, ומפיע
באגר ישיבה קדיש משה, באגר "ישיבה" ובפייסבוק.

שבי"צ

לומדים תורה ובכיר

שבת בצהריים
בחוקות | 408
אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"צ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

פתוח! אפשר להלל... מישהו ראה את הזמן שלי? / יהושע

אם יש כזה משפט שאומרים שהזמן אוזל, אז אצלי הזמן נוזל - מחליק בין האצבעות. למשל אני רואה שיש לי ארבעים דקות לעשות משהו קטן, ופתאום הדבר הזה לקח לי את כל הזמן כי מרחתי אותו. אני יודע שאני יכול לעשות דברים יותר מהר. במצבים שאני חייב למהר, אני יודע לעשות את זה. אז מאיפה המריחה הזאת באה?
נראה לי שאני מרשה לעצמי להימרח קצת, בגלל שלא דחוף לי שום דבר. לפעמים זה בגלל שאני יודע שאחרי שאסיים מה שאני צריך לעשות יישארו לי נגיד רק שתי דקות, ואני לא יודע מה לעשות בזמן קצר כזה, אז אני 'פותר' את הבעיה ו'מורח' את הזמן - כך שאין כבר שתי דקות פנויות. וחבל, כי הרבה זמנים מצטרפים להרבה זמן.
מצד שני, לפעמים יש פעולות שבאמת לוקחות לי זמן (לפי קצב העבודה שלי), ואני (משתדל) לא להתבאס מזה. כי לסדר את החדר באמת לוקח זמן, ולא בזבזתי את הזמן שלי! ניצלתי אותו למשהו שהיה צריך אותו.

אני לוי ד'
כל מי שהכיר אותי, אהב אותה. גם אני.
אפילו יותר ממני.
אבל היא התנפצה לרסיסים, ואני נותרתי לבד.
יצאתי לאור מצילה של תדמית.

מה חכם עליכם? ספרו: www.shabatz.022.co.il

תארו לעצמכם ש: שבוע שעבר הלוויתם לחבר שמונה שקלים לפיצה. השבוע הוא החזיר לכם מטבע של עשרה שקלים. רווחי...

אז מה עושים? בשבועות הבאים נלמד בע"ה חלק מהלכות ריבית, בעיקר מתוך הספר "מלווה ה'". השבוע נתחיל בעקרונות יסודיים: נכון שיש מצווה להלוות, אך יש הלוואות שיש בהן איסור. מצווה לעזור ליהודי שזקוק לכסף, אבל איסור לנצל את מצוקתו ולהתעשר על חשבוננו, להלוות לו בריבית. בהלוואה בריבית מקבלים ששה איסורים בכל הלוואה: (רווחי...)
הגדרת "ריבית": פיצוי שאדם החייב כסף נותן לבעל חובו עבור הזמן שהוא ממתין לכסף. איסור לבעל חוב לקבל ריבית דווקא ממי שחייב לו, אבל מותר לו לקבל מאדם אחר כדי שימתין למי שחייב.
האיסור לתת ולקבל ריבית קיים בכל חוב שהוא - בהלוואה, במכירה ובשכירות.
איסור ריבית שייך רק אם התקיימו כל שלושת התנאים הבאים: א. יש המתנה מצד מקבל הריבית. ב. הריבית ניתנת עבור הזמן שהכסף נמצא אצל החייב. ג. הריבית ניתנה מהכסף של החייב או בשליחותו.

לשמור ולעשות

חיוננו של שב"צ? מרכז חיים עולמי

השבוע, שמנו על הרצפה שלטים עם כל מיני חיונים או גמולות, וכל אחד היה צריך אדג'ל אפי פחשיבאג. היו של שלטים מכל מיני גחומים: בגחום הפרכים היו אמר, שלום, חסד ורחמים; ירושלים, ג"א, מצפה שלאלגיאנו ונו יורק היו במקומות רציגי אכנסים אג נו יורק, אבא יואב גלוקש; פורים, חברים, אני והודים שלי באג'י האנשים, והיו חזר. היה מלניין. כדי אכנסים חזר קצת מניין אקס, ביקשנו מנין שבהאק מהגחומים יבחר בחיול מלניינינו, אלוךר דיון רהייג חלשה אג זה בחצמי, אבא זה לא אגו דבר אג המדריך בחר במשל מוצר אג שחבר חלשה אג זה. ינון חלשה אג זה מלואה. הוא בחר אמל אג מצפה שלאלגיאנו. "אמה בחרג זה?" של אגו יואב. "כי זה המקום שלי, וזה יאגר חלום אי מחיר הבהיה אג מהחיר אלא הפסקה", הוא חלן בהחלון. "מסכימים אג?" של יואב אג החברה. "כל אחד אמה שלפא חולש", אמר פראל. "זה לא אמר שכא אחד צדוק!" חלני, "אגה מסכים שמהקום שלך יאגר חלום מירושלים?" "אמה", ינון אקף אג פראל באה, "ירושלים היא לא המקום שלך?" נכנס חזק חלנייני פצגה האווירה...

"האמא?" אמר פראל, "גא אביב קורצג'י הרבה יאגר מירושלים. ירושלים זה כאילו לרכים אזה, אבא בגא אביב יש כזי, של יש חיים". הפגמה דיון סלךר חל כזי, חל חיים, חל לרכים חל מה במרכב אצונו. יופי של חלואה. ברוך הי. מצחיק, אבא יום אחר כך נסחלנו המשפחה מצפה שלאלגיאנו אבר מצוה בג"א, ומלש - אסבא אסבא שלרים בהנאלאג ביורשלים. רק בניו יורק לא היינו. חלואה...

אקראג ירושלים, לא יודע אג בעלל הפדודג בכביש אג בו קשר איופן, פרכה שלנו פלשט נחמד במאמצך פדרכ! בקצפה של פקק ארוך. בהחלט לא יזיקו פה חזר כמה מטרים אכל כיוון. איך חלוא אחר כך כואם ארכל בחלים? "זה נראה שאנחנו הורכים אבאג פה לא מטע כמני", אמר אבא. אוילשכ בקשה ממנו אפחל מלן. מהכניול אפנינו לא כול, אגאיר אדירושל פחחיל אפגלחמ מאחורה. "אמא, אני יוצא עם הפרטים אטיוו קצר בחוץ", פצגה. אמא פסגכח חל אבא. "זה קצת מסוכן..." אמר אבא. "אבא אני סומך עליך. אג אגמדו אפני מכניולג אגלחיו כל הפמן שלכום אגיר". פוצאנו אג כואם מהחלואה ויצאנו אפגלחן. אוילשכ אצוריה פצטרפס חל, ואביחך נלסאד חל פהורים פרכה. אחרי ספירה של כואם רפהחגי אבאג אסבב מים

כאמא בקשה, גחולנו אפגאב. "באלא נספור כמה מכניולג" פיצג דבירושל, ואחרי חמל פאא פגיאלש, אגיר חזדדה אגא אפמשיך במשימה חז פסל... פאא סירב. מהכב אידיו יוצא גייר אמריקאי, אסמן חל פידיים: "אמה לא אגקדמים?". אוילשכ, חלשגה באנלוגי יחידה אחר יאגר ממני, שלאלה אגא: "יוו דונט פראם זכרא?" האיטל פנף. "פראם נו יורק", פאא פוסף.

"יוו חל טו גירזאס?" פוספגי. "יסי", פאא אמר משפט ארוך שפמיוה פחחיה שפבנגי בו פיגה חלם של ישי"א. "איי דונט נאלד אמה לא כזים", סימגי אג פשיחה, אבדוק פרכים פחחיל אנסל. חכרנו ארכב. "היה של איזה גייר שנכח אמשל נוצרי. מה יש או אפחל ביורושלים?" שלאלה אוילשכ כלשהגישבה באטל. "מה של היה אצבונים, אממאוכים אוכל מי שניסה אלוך הפסטרופיה אכבול אגה, אפחל בה", חיוך אביחך, "יש פה כזי חיים מיוחד". "לא פבנגי", אמרה צוריה. "הם חלים שלם מרכב פחיים של חלואם, מלש פכא יוצא", אמרה אמא, "הם מנסים אלאחז בזה. ואביחך, זה לא כזי חיים. זה פחיים חצמם. פרכה יאגר חמוק מהכני".

שבי"צ שלום, שמריהו גרדה אילי פאגיא.

בצאתי לקראתך

קורא קבוע ל סולת פארוז

ברכת הקללה

לא נעים, אבל זה בדיוק מה שהיה צריך!

בפרשה, בפרשת הברכות והקללות, התורה מתארת בפירוט שני מצבים אפשריים - אנחנו מתנהגים כמו שצריך וצועדים בדרך המלך, וממילא זורם שפע טוב, או שאנחנו מתרחקים מה', ומביאים את עצמנו למקום שבו נמצאים דברים אחרים.

האמת היא שגם הקללות הן ברכה סמויה. כשהעין רואה רק קללות, הלב יודע שבעומק מדובר בטובה שמתבשלת בקצב שלה. בכל צרה וקושי יש הכנה לטוב שיבוא. לא הכל טוב, אבל הכל (מביא) לטובה.

אבל לא נדבר על הטוב שעוד יבוא. ברשותכם אנו נישאר בקטע המצער של הסיפור, נסתכל לכאב עמוק עמוק בלבנם של העיניים, ונחפש את הטוב שנמצא בכאב עצמו. מוכנים? תחגרו תחבושות, אנחנו יוצאים לדרך!

מפליא, אבל אחד מחסדי ה' הוא תחושת הכאב שנטע בנו. מהו הכאב (לפחות הפיזי)? כשיש בעיה כלשהי באחד מאיברי הגוף - פצע, מכה או מחלה, העצבים משדרים גלי כאב למח שמאותתים לו שמשוהו שם לא תקין.

המח מקבל את הקריאה ושולח צוותים לתקן את הבעיה. הצוותים מגיעים, לפעמים הטיפול שלהם לא הכי נעים, אבל בסופו של דבר האיבר הפגוע חוזר לתפקוד תקין.

תארו לעצמכם: מה היה קורה אם לא היה כאב? בדיוק מה שקורה כשצבא מצליח בשעת קרב לשתק את מערכות המודיעין של האויב. הנצחון כמעט מובטח: היילים חודרים, תוקפים, והאויב לא יודע שהוא צריך בכלל להתגונן, ממנו והיכן.

אילו לא היה כאב בגוף חלילה, הפצע, המכה או המחלה היו תוקפים את הגוף, והקודקוד האחראי לא היה מודע לכך ולא היה פועל לתקן זאת. איך היינו מבראים?

גם הקללות בפרשה הן סוג של כאב. הן מגיעות כשהעם חטא והתרחק מה' והרוחניות שלו נפגעה. גלי הכאב שהקללות מביאות בכנפיהן יכולים לעורר להבין שמשוהו פה לא תקין ולחשוב איך מתגברים על זה.

אם הקללות היו נמנעות ממנו, היינו יכולים להמשיך לנסוע עקום מבלי לחשב מסלול מחדש. אבל לה' אכפת ממנו והוא רוצה שנחיה תקין, ורק בגלל זה הוא נאלץ להפעיל לנו שעון מעורר כדי שנקום לבוקר חדש.

וזה לא רק במישור הלאומי. גם בחיים הפרטיים יש כל מיני ייסורים לפעמים - נוגעים בלב, צובטים אותנו קצת ועוברים. השאלה, אם ביום שאחרי, משהו בלב התרכך. אם נזכרנו שוב לפנות לה', אם קלטנו שאי אפשר לבד, שאי אפשר להתנתק מאלוהים.

אנחנו רוצים להתקדם, להתפתח, להיות יותר אנחנו מאשר מי שהיינו אתמול. המכות האלה יכולות לעזור.

סליחה אם אני טיפה בוטה, אבל מה זו הבקשה הזו, "צדקנו במשפט"? אם אנחנו בסדר - נצא צדיקים, אם לא - לא! לפי מה מודדים אם אנחנו בסדר או לא? מה "לפי מה"? יש שש מאות ושלוש עשרה מצוות, יש שר"ע, פוסקים... אתה יודע שיש מחלוקות בין הפוסקים. חשבת פעם איך יכול להיות דבר כזה מחלוקת?

מה הבעיה? הרי משה רבנו שמע דבר אחד מה', לא? וכל עם ישראל שמע דבר אחד ממושה רבנו, וכל דור ודור משם והלאה היה רב שמסר את ההלכה לתלמידיו, אז איך נוצרו מחלוקות?

קורה שתלמידים לא מדייקים 100% ומתווכחים מה הרב אמר. נכון, אבל זה לא הגורם של כל המחלוקות. מחלוקות בין פוסקים נובעות לא מעט מכך שהם אנשים שונים, עם נקודות מבט שונות.

על אותו דבר, רב אחד יסתכל ככה ורב אחר יסתכל אחרת! בדיוק. לדוגמה: האם אנחנו נמצאים עכשיו בגאולה, או שלא? רב אחד יסתכל על מה שיש, ורב אחד יסתכל על האידיאל שעוד לא הגענו אליו. או אם תרצה מחלוקת הלכתית: האם יש איסור חמץ באורז, או לא?

האשכנזים וחלק מהספרדים מחמירים באורז. נכון, אבל גם למנהגם זה לא חמץ. המעניין הוא, שבמשנה במסכת פסחים יש תנא שאומר שגם באורז יש איסור חמץ. ההלכה לא כך (אם כי בפועל, הרבה יהודים בכל מקרה לא אוכלים אורז בפסח). אבל איך יש מחלוקת בדבר הזה? שמעתי רעיון מעניין, שבחמשת מיני דגן יש כמות מסוימת של גלוטן, וגם באורז יש גלוטן, אבל בכמות קטנה הרבה יותר. המחלוקת היא האם כמות כזו מגדירה את האורז כדגן שמחמץ, או שלא.

אוקי, ואיך זה קשור אלינו? כל פוסק דן את השאלה ההלכתית לפי נקודת המבט שלו. יש פוסקים עם נטיה להקל, ויש כאלה עם נטיה להחמיר וגם בדעות הנוטות הללו קיימות. דיברנו על האורז בפסח. ושניהם צודקים! יש צד כזה ויש כזה.

בתפילה אנחנו מבקשים שהשופט שלנו לא רק יהיה שופט צדק, אלא יהיה גם שופט כזה שההנהגה שלו היא של חסד ורחמים. הוא לא ילבין כתמים שחורים, אבל בשטחים האפורים הוא יצדיק אותנו במשפט.

שעת סיפור

פעם נסע ר' שלמה קרליבך זצ"ל להופעה בכפר נופש. באמצע הדרך המהירה של מנהטן עילית, הרכב נעצר. אין דלק... במשך ארבעים דקות לא עצר להם רכב בכדי לעזור. "בוא נמצא טלפון ותתקשר לבטל", אמר אחד הנגנים לר' שלמה, "אחרי הכל, זו הופעה בחינם לכפר נופש קטן וחסר חשיבות!" "אף אחד לא חסר חשיבות", אמר ר' שלמה, "זה לא משנה אם מדובר בהופעה של 10,000 דולר או בהופעה בחינם. מילה זו מילה". הם יצאו לקנות דלק. כשחזרו, גילו את המכונת מנופצת שמשות וחתוכת צמיגים.

ר' שלמה אמר בנחת: "אנחנו מאחרים מאוד, ונעבעד, מחכים לנו". ר' שלמה הרים יד ועצר מונית שהסיעה אותם ליעדם תמורת 260 דולר. "לפחות תבקש שיכסו את מחיר המונית", אמר לר' שלמה משהו מצוות. "ששש!", אמר לו ר' שלמה, "אל תספר לאף אחד איך הגענו".

"דאגנו לכם! איך היתה הדרך?" שאלו אותם. "מעולה", אמר איש החסד האוהב, ועלה לבמה.

ע"פ "הרבי מקרן הרחוב"

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לרפואת מעיין חיים בן צביה הדר נ"י
לפקיית ישועה לכל עם ישראל. בכלל ובפרט

לא רק השמאל רוצה שלום. גם אנחנו. השאלה מהו שלום.

מוצאי שב"צ

המשב"צ:
כתיבה ועריכה: חיים ברנסון.
עיצוב גרפי:
 עיטור - סטודיו לעיצוב גרפי.
איורים: אריאל חצרוני.
 תודה לצביאלי סקולניק.
 falmarooo@gmail.com
 www.shabatz.022.co.il